

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI

dr inż. Paweł Szeptyński

adres: p. 320 – III p. WIL

tel. 12 628 20 30

e-mail: pszeptynski@pk.edu.pl

ZAGADNIENIA PŁASKIE

ZAGADNIENIA PŁASKIE

W pewnych szczególnych przypadkach geometrii zagadnienia teorii sprężystości oraz postawionych warunków brzegowych, **stan naprężenia może być polem tensorowym zależnym jedynie od dwóch zmiennych niezależnych** np. x_1 i x_2 , i niezależnym od zmiennej x_3 , a ponadto wszystkie składowe związane z kierunkiem mogą być zerowe:

$$\boldsymbol{\sigma}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} \sigma_{11}(x_1; x_2) & \sigma_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \sigma_{12}(x_1; x_2) & \sigma_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Mówimy wtedy o **zagadnieniu płaskim** lub **dwuwymiarowym** w płaszczyźnie (x_1, x_2) . Taki stan naprężenia nazywamy **płaskim stanem naprężenia**.

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Z uogólnionego prawa Hooke'a dla **płaskiego stanu naprężenia** (PSN) wynika:

$$\boldsymbol{\varepsilon}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} \frac{1}{E}[\sigma_{11} - \nu\sigma_{22}] & \frac{\sigma_{12}}{2G} & 0 \\ \frac{\sigma_{12}}{2G} & \frac{1}{E}[\sigma_{22} - \nu\sigma_{11}] & 0 \\ 0 & 0 & -\frac{\nu}{E}[\sigma_{11} + \sigma_{22}] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \varepsilon_{11}(x_1; x_2) & \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & \varepsilon_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & \varepsilon_{33}(x_1; x_2) \end{bmatrix}$$

- W PSN stan odkształcenia również zależy jedynie od dwóch zmiennych niezależnych, **nie jest jednak stanem płaskim** (nie jest dany tensorem dwuwymiarowym, reprezentowanym przez macierz 2 x 2).
- Postać stanu odkształcenia odpowiadającą PSN nazywamy **stanem antypłaskim**.

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Rozważać możemy również **płaski stan odkształcenia** (PSO):

$$\boldsymbol{\varepsilon}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} \varepsilon_{11}(x_1; x_2) & \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & \varepsilon_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Wtedy **stan naprężenia** jest **stanem antypłaskim**:

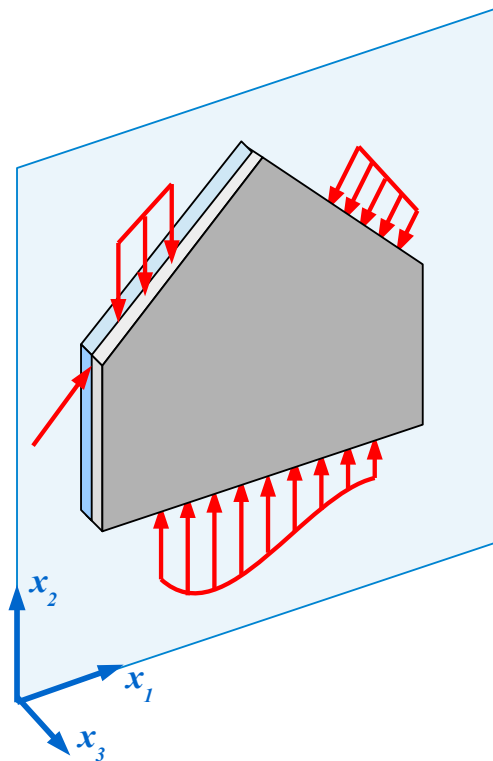
$$\boldsymbol{\sigma}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} (2G + \lambda)\varepsilon_{11} + \lambda\varepsilon_{22} & 2G\varepsilon_{12} & 0 \\ 2G\varepsilon_{12} & (2G + \lambda)\varepsilon_{22} + \lambda\varepsilon_{11} & 0 \\ 0 & 0 & \lambda(\varepsilon_{11} + \varepsilon_{22}) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma_{11}(x_1; x_2) & \sigma_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \sigma_{12}(x_1; x_2) & \sigma_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_{33}(x_1; x_2) \end{bmatrix}$$

ZAGADNIENIA PŁASKIE

ZAGADNIENIA PŁASKIE

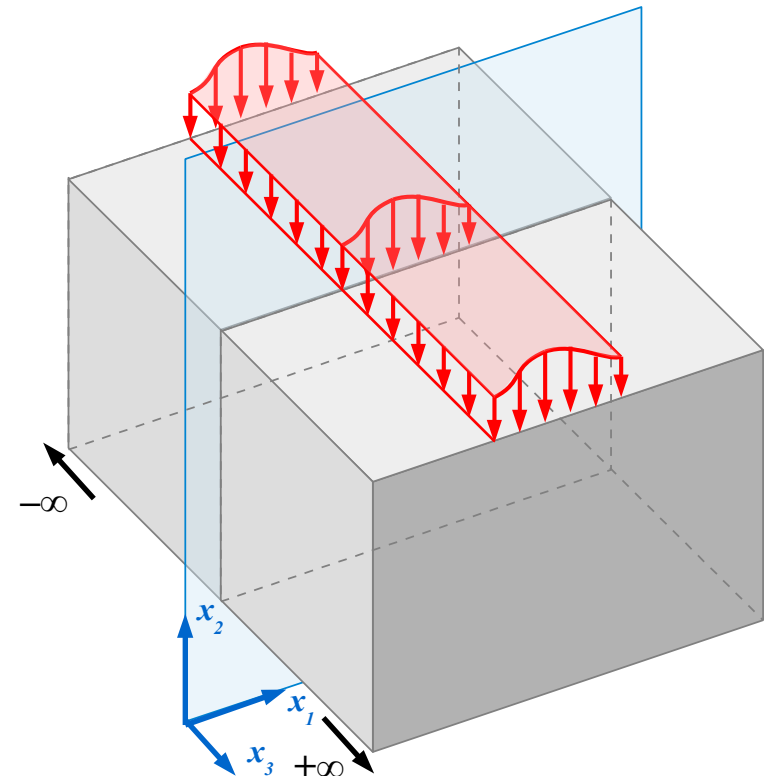
PŁASKI STAN NAPRĘŻENIA

- obciążenie w płaszczyźnie
- swoboda deformacji poprzecznej



PŁASKI STAN ODKSZTAŁCENIA

- Odształcenie poprzeczne skępowane
- Obecność naprężeń normalnych, prostopadłych do płaszczyzny zagadnienia



ZAGADNIENIA PŁASKIE

Odształcenia poprzeczne do płaszczyzny zagadnienia PSN są zależne od odkształceń w płaszczyźnie:

$$\boldsymbol{\varepsilon}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} \frac{1}{E}[\sigma_{11} - \nu \sigma_{22}] & \frac{\sigma_{12}}{2G} & 0 \\ \frac{\sigma_{12}}{2G} & \frac{1}{E}[\sigma_{22} - \nu \sigma_{11}] & 0 \\ 0 & 0 & -\frac{\nu}{E}[\sigma_{11} + \sigma_{22}] \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \varepsilon_{11}(x_1; x_2) & \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \varepsilon_{12}(x_1; x_2) & \varepsilon_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & \varepsilon_{33}(x_1; x_2) \end{bmatrix}$$

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{E}[\sigma_{11} - \nu \sigma_{22}] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{E}[\sigma_{22} - \nu \sigma_{11}] \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \sigma_{11} = \frac{E}{1-\nu^2}[\varepsilon_{11} + \nu \varepsilon_{22}] \\ \sigma_{22} = \frac{E}{1-\nu^2}[\varepsilon_{22} + \nu \varepsilon_{11}] \end{cases} \Rightarrow \boxed{\varepsilon_{33} = -\frac{\nu}{E}[\sigma_{11} + \sigma_{22}] = -\frac{\nu}{1-\nu}(\varepsilon_{11} + \varepsilon_{22})}$$

- Jeśli w PSN znamy stan odkształcenia w płaszczyźnie, to znamy cały stan odkształcenia.
- Zagadnienie w istocie staje się dwuwymiarowe.

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Naprężenia prostopadłe do płaszczyzny zagadnienia PSO są zależne od naprężeń w płaszczyźnie:

$$\boldsymbol{\sigma}(\mathbf{x}) = \begin{bmatrix} (2G + \lambda)\varepsilon_{11} + \lambda\varepsilon_{22} & 2G\varepsilon_{12} & 0 \\ 2G\varepsilon_{12} & (2G + \lambda)\varepsilon_{22} + \lambda\varepsilon_{11} & 0 \\ 0 & 0 & \lambda(\varepsilon_{11} + \varepsilon_{22}) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma_{11}(x_1; x_2) & \sigma_{12}(x_1; x_2) & 0 \\ \sigma_{12}(x_1; x_2) & \sigma_{22}(x_1; x_2) & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_{33}(x_1; x_2) \end{bmatrix}$$

$$\begin{cases} \sigma_{11} = (2G + \lambda)\varepsilon_{11} + \lambda\varepsilon_{22} \\ \sigma_{22} = (2G + \lambda)\varepsilon_{22} + \lambda\varepsilon_{11} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{(2G + \lambda)\sigma_{11} - \lambda\sigma_{22}}{4G(G + \lambda)} \\ \varepsilon_{22} = \frac{(2G + \lambda)\sigma_{22} - \lambda\sigma_{11}}{4G(G + \lambda)} \end{cases} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \boxed{\sigma_{33} = \lambda[\varepsilon_{11} + \varepsilon_{22}] = \frac{\lambda}{2(G + \lambda)}(\sigma_{11} + \sigma_{22}) = \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22})}$$

- Jeśli w PSO znamy stan naprężenia w płaszczyźnie, to znamy cały stan naprężenia.
- Zagadnienie w istocie staje się dwuwymiarowe.

ZAGADNIENIA PŁASKIE

- Wszystkie składowe tensora naprężenia i odkształcenia zależą jedynie od dwóch zmiennych niezależnych.
- Składowe jednoimienne tych tensorów na kierunku prostopadłym do płaszczyzny zagadnienia są znane - są albo równe 0, albo można je wyznaczyć na podstawie składowych części płaskiej tych tensorów.
- Składowe wektora przemieszczenia otrzymamy w wyniku całkowania składowych tensora odkształcenia.
- Aby zadanie było całkowicie dwuwymiarowe, musimy jeszcze zbadać równania równowagi:

$$\text{PSN: } \sigma_{13} = \sigma_{23} = \sigma_{33} = 0 \Rightarrow \begin{cases} \sigma_{11,1} + \sigma_{12,2} + b_1 = 0 \\ \sigma_{12,1} + \sigma_{22,2} + b_2 = 0 \\ b_3 = 0 \end{cases} \Rightarrow b_3 = 0$$

$$\text{PSO: } \sigma_{13} = \sigma_{23} = 0, \sigma_{33,3} = 0 \Rightarrow \begin{cases} \sigma_{11,1} + \sigma_{12,2} + b_1 = 0 \\ \sigma_{12,1} + \sigma_{22,2} + b_2 = 0 \\ b_3 = 0 \end{cases} \Rightarrow b_3 = 0$$

- Jeśli tylko wektor sił masowych ma postać $\mathbf{b} = [b_1; b_2; 0]$, to zagadnienia mamy tylko 2 równania równowagi.

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Związki konstytutywne w PSN:

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{E} [(1+\nu)\sigma_{11} - \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22} + \sigma_{33})] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{E} [(1+\nu)\sigma_{22} - \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22} + \sigma_{33})] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\nu}{E} \sigma_{12} \end{cases}$$

$$\sigma_{33} = 0$$

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{E} [\sigma_{11} - \nu\sigma_{22}] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{E} [\sigma_{22} - \nu\sigma_{11}] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\nu}{E} \sigma_{12} \end{cases}$$

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Związki konstytutywne w PSO:

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{E} [(1+\nu)\sigma_{11} - \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22} + \sigma_{33})] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{E} [(1+\nu)\sigma_{22} - \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22} + \sigma_{33})] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\nu}{E} \sigma_{12} \end{cases}$$

$$\sigma_{33} = \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22}) \longrightarrow$$

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1+\nu}{E} \left[\sigma_{11} - \frac{\nu}{1-\nu} \sigma_{22} \right] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1+\nu}{E} \left[\sigma_{22} - \frac{\nu}{1-\nu} \sigma_{11} \right] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\nu}{E} \sigma_{12} \end{cases}$$

Jeśli wprowadzimy zmodyfikowane stałe materiałowe $\hat{E} = \frac{E}{1-\nu^2}$, $\hat{\nu} = \frac{\nu}{1-\nu}$, wtedy:

$$G = \frac{E}{2(1+\nu)} = \frac{\hat{E}}{2(1+\hat{\nu})} = \hat{G}$$

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{\hat{E}} [\sigma_{11} - \hat{\nu} \sigma_{22}] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{\hat{E}} [\sigma_{22} - \hat{\nu} \sigma_{11}] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\hat{\nu}}{\hat{E}} \sigma_{12} \end{cases}$$

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Związki konstytutywne można zapisać w analogicznej identycznej zarówno dla PSO jak i PSN

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{\hat{E}}[\sigma_{11} - \hat{\nu}\sigma_{22}] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{\hat{E}}[\sigma_{22} - \hat{\nu}\sigma_{11}] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1+\hat{\nu}}{\hat{E}}\sigma_{12} \end{cases}$$

przy czym:

$$\hat{E} = \begin{cases} E & \Leftrightarrow \text{PSN} \\ \frac{16E}{(7-\kappa)(\kappa+1)} = \frac{E}{1-\nu^2} & \Leftrightarrow \text{PSO} \end{cases}$$

$$\hat{\nu} = \frac{3-\kappa}{\kappa+1} = \begin{cases} \nu & \Leftrightarrow \text{PSN} \\ \frac{\nu}{1-\nu} & \Leftrightarrow \text{PSO} \end{cases}$$

$$\text{gdzie } \begin{cases} \kappa = \frac{3-\nu}{1+\nu} & \Leftrightarrow \text{PSN} \\ \kappa = 3-4\nu & \Leftrightarrow \text{PSO} \end{cases}$$

ZAGADNIENIA PŁASKIE

Równania rządzące zagadnieniami płaskimi:

- **Równania równowagi:**

$$\begin{cases} \sigma_{11,1} + \sigma_{12,2} + b_1 = 0 \\ \sigma_{12,1} + \sigma_{22,2} + b_2 = 0 \end{cases}$$

- **Związki konstytutywne:**

$$\begin{cases} \varepsilon_{11} = \frac{1}{\hat{E}} [\sigma_{11} - \hat{\nu} \sigma_{22}] \\ \varepsilon_{22} = \frac{1}{\hat{E}} [\sigma_{22} - \hat{\nu} \sigma_{11}] \\ \varepsilon_{12} = \frac{1 + \hat{\nu}}{\hat{E}} \sigma_{12} \end{cases}$$

- **Związki geometryczne:**

$$\varepsilon_{11} = \frac{\partial u_1}{\partial x_1} \quad \varepsilon_{22} = \frac{\partial u_2}{\partial x_2} \quad \varepsilon_{33} = \frac{\partial u_3}{\partial x_3} \quad \varepsilon_{12} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_1}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_1} \right)$$

Jeśli uwzględnimy fakt, że $\frac{\partial \varepsilon_{ij}}{\partial x_3} = 0$, to **równania nierozdzielności** są zawsze spełnione poza jednym:

$$\frac{\partial^2 \varepsilon_{11}}{\partial x_2^2} - 2 \frac{\partial^2 \varepsilon_{12}}{\partial x_1 \partial x_2} + \frac{\partial^2 \varepsilon_{22}}{\partial x_1^2} = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

Rozważmy jedyne **równanie nierozdzielności odkształceń**, którego spełnienie trzeba zagwarantować w zagadnieniach płaskich:

$$\varepsilon_{11,22} - 2\varepsilon_{12,12} + \varepsilon_{22,11} = 0$$

Wyraźmy odkształcenia za pomocą naprężeń:

$$\frac{1}{\hat{E}}[\sigma_{11} - \hat{\nu}\sigma_{22}]_{,22} - 2\frac{\sigma_{12,12}}{2G} + \frac{1}{\hat{E}}[\sigma_{22} - \hat{\nu}\sigma_{11}]_{,11} = 0$$

Obie strony równania można przemnożyć przez \hat{E} . Po przekształceniach mamy:

$$\sigma_{11,22} - \hat{\nu}\sigma_{22,22} + \sigma_{22,11} - \hat{\nu}\sigma_{11,11} - 2(1 + \hat{\nu})\sigma_{12,12} = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

Można to też zapisać następująco:

$$\nabla^2 \sigma_{11} - \sigma_{11,11} - \hat{\nu} \sigma_{11,11} + \nabla^2 \sigma_{22} - \sigma_{22,22} - \hat{\nu} \sigma_{22,22} - 2(1 + \hat{\nu}) \sigma_{12,12} = 0$$

gdzie: $\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2}$

Po przekształceniach:

$$\nabla^2 \sigma_{11} - (1 + \hat{\nu}) \sigma_{11,11} + \nabla^2 \sigma_{22} - (1 + \hat{\nu}) \sigma_{22,22} - 2(1 + \hat{\nu}) \sigma_{12,12} = 0$$

$$\nabla^2 (\sigma_{11} + \sigma_{22}) - (1 + \hat{\nu}) [\sigma_{11,11} + \sigma_{22,22} + 2 \sigma_{12,12}] = 0$$

$$\nabla^2 (\sigma_{11} + \sigma_{22}) - (1 + \hat{\nu}) [(\sigma_{11,1} + \sigma_{12,2})_{,1} + (\sigma_{12,1} + \sigma_{22,2})_{,2}] = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

W równaniu

$$\nabla^2(\sigma_{11} + \sigma_{22}) - (1 + \hat{\nu})[(\sigma_{11,1} + \sigma_{12,2})_{,1} + (\sigma_{12,1} + \sigma_{22,2})_{,2}] = 0$$

można wykorzystać równania równowagi:

$$\begin{cases} \sigma_{11,1} + \sigma_{12,2} + b_1 = 0 \\ \sigma_{12,1} + \sigma_{22,2} + b_2 = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} (\sigma_{11,1} + \sigma_{12,2})_{,1} = -b_{1,1} \\ (\sigma_{12,1} + \sigma_{22,2})_{,2} = -b_{2,2} \end{cases}$$

Mamy zatem:

$$\nabla^2(\sigma_{11} + \sigma_{22}) + (1 + \hat{\nu})[b_{1,1} + b_{2,2}] = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

Wprowadźmy teraz **funkcję naprężeń Airy'ego**, zdefiniowaną następująco:

$$F(x_1; x_2): \begin{cases} F_{,11} = \sigma_{22} \\ F_{,22} = \sigma_{11} \\ F_{,12} = -\sigma_{12} - b_1 x_2 - b_2 x_1 \end{cases}$$

Jeśli zapiszemy **równania równowagi** z wykorzystaniem powyższych definicji, to przyjmą one postać:

$$\begin{cases} b_{1,2} x_2 + b_{2,2} x_1 = 0 \\ b_{1,1} x_2 + b_{2,1} x_1 = 0 \end{cases}$$

Dla **jednorodnego rozkładu sił masowych** (np. jednorodne pole grawitacyjne, stała gęstość), **równania równowagi są spełnione tożsamościowo**. Dla jednorodnych sił masowych **równanie nierozdzielności** przyjmuje postać:

$$\nabla^2(\sigma_{11} + \sigma_{22}) = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

Równanie rządzące zagadnieniem płaskim to:

$$\nabla^2(\sigma_{11} + \sigma_{22}) = 0$$

Dla PSN, gdy $\sigma_{33} = 0$, wyrażenie w nawiasie jest proporcjonalne do naprężenia hydrostatycznego. W takim przypadku **naprężenie hydrostatyczne** musi być **funkcją harmoniczną** (spełniającą **równanie Laplace'a** – w niektórych przypadkach znamy to rozwiązanie).

Jeśli wyrazimy naprężenia przez funkcję Airy'ego, wtedy:

$$\nabla^2(F_{,22} + F_{,11}) = \nabla^2(\nabla^2 F) = \nabla^4 F = 0$$

Zatem **funkcja naprężeń Airy'ego**, której pochodne określają stan naprężenia zagadnienia płaskiego, spełniający równania równowagi dla **jednorodnego rozkładu sił masowych**, musi być **funkcją biharmoniczną** (spełniającą **równanie biharmoniczne** – znamy niektóre jego rozwiązania)

$$\nabla^4 F = F_{,1111} + 2F_{,1122} + F_{,2222} = 0$$

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

UWAGI:

- Równanie biharmoniczne jest równaniem **4 rzędu** z uwagi na funkcję Airy'ego.
- Aby rozwiązanie było jednoznaczne, potrzebujemy **warunków brzegowych na samą funkcję niewiadomą**.
- Naprężenia i odkształcenia wyrażają się przez **drugie pochodne** funkcji Airy'ego, a przemieszczenia przez **pierwsze pochodne**.
- **Rozwiązanie jest zatem niejednoznaczne** – istnieje nieskończenie wiele funkcji Airy'ego spełniających równania równowagi, równania nierozdzielności oraz zadane statyczne i kinematyczne warunki brzegowe.

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO

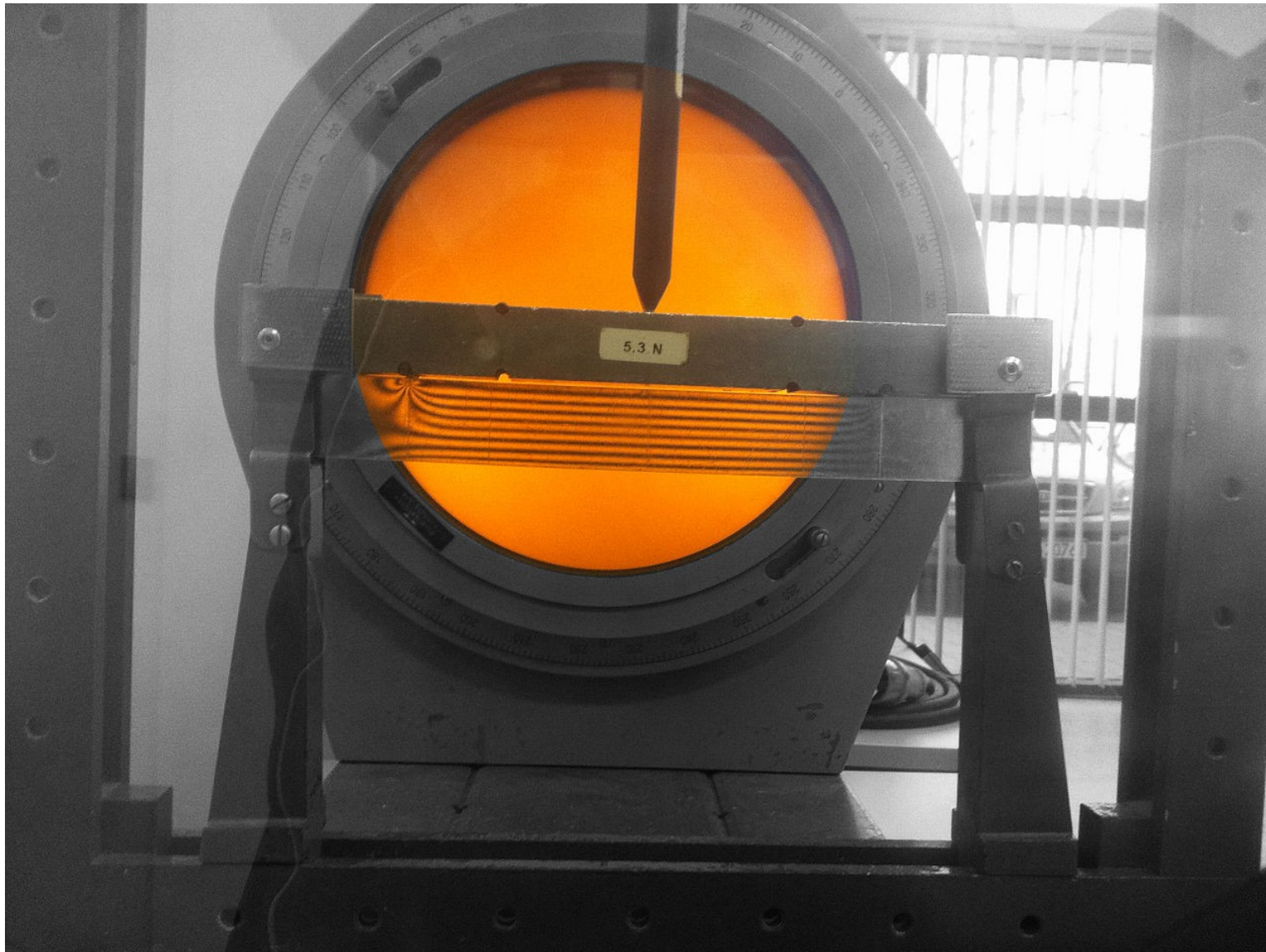
UWAGI:

- Zależne od naprężeń równanie rządzące zagadnieniem płaskim nie zależy od stałych materiałowych, podobnie i statyczne warunki brzegowe.
- Kinematyczne warunki brzegowe zależą od przemieszczeń, do wyznaczenia których konieczna jest znajomość stałych materiałowych
- Można zatem sformułować **twierdzenie Lévy'ego**:

jeżeli warunki brzegowe są tylko typu statycznego, to rozkład naprężeń w izotropowym ciele sprężystym w PSN i PSO nie zależy od materiału, z jakiego ciało jest wykonane.

- Możemy wykonać model obiektu fizycznego, który spełnia założenia tego twierdzenia. Naprężenia w tym modelu będą takie same jak naprężenia w obiekcie rzeczywistym wykonanym z innego materiału. Model możemy wykonać z przezroczystych żywic lub kryształów, które w różnym stopniu przepuszczają spolaryzowane światło, w zależności od wielkości i kierunków naprężeń. Na tych zjawiskach bazuje nieniszcząca metoda analizy stanu naprężenia zwana **elastooptyką**.

FUNKCJA NAPRĘŻEŃ AIRY'EGO



© 2015 – Użytkownik Wikipedii: Trociny-fotografujo CC0

WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

- rozważmy dowolną **tarczę sprężystą** o grubości h , znajdującą się w PSN.
- brzeg tej tarczy nie będzie dany krzywą płaską.
- w każdym punkcie tego brzegu określić możemy **wektor normalny** \mathbf{n} oraz **wektor styczny** \mathbf{s} do brzegu.

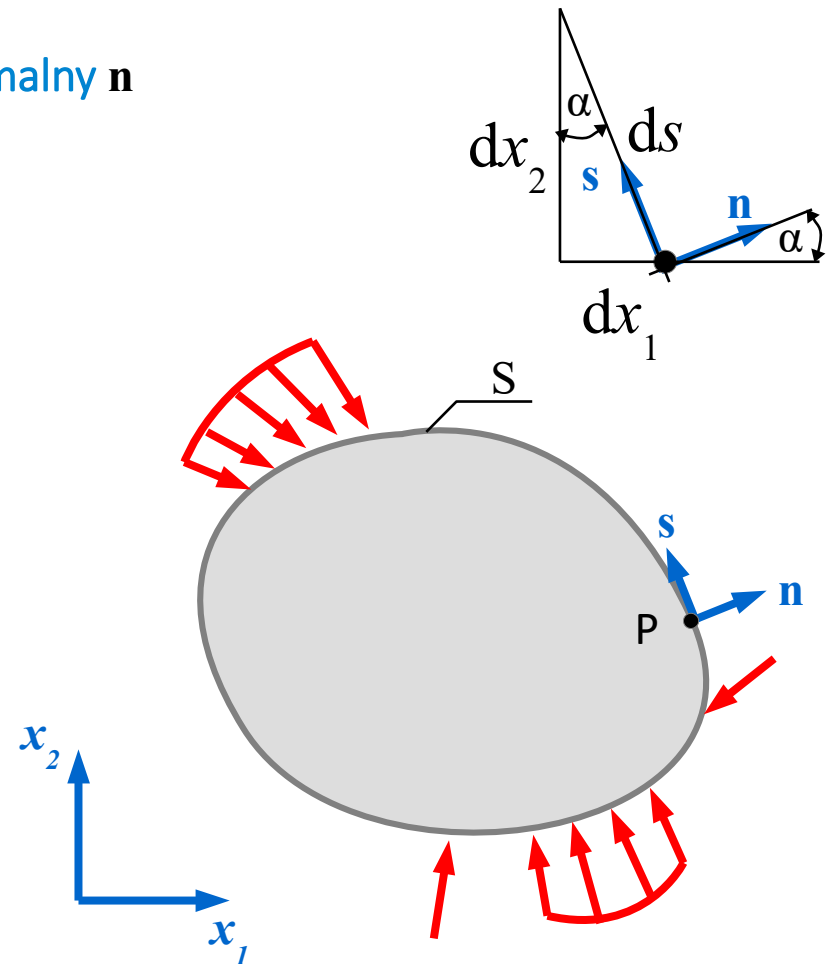
$$\mathbf{n} = [n_1; n_2] = [\cos \alpha; \sin \alpha]$$

$$\mathbf{s} = [s_1; s_2] = [-\sin \alpha; \cos \alpha]$$

- Funkcje trygonometryczna kąta obrotu tych wektorów można wyrazić przez pochodne

$$\cos \alpha = \frac{d x_2}{d s} \quad \sin \alpha = -\frac{d x_1}{d s}$$

gdzie s jest **parametrem naturalnym** krzywej.



WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

- Zapiszmy **statyczne warunki brzegowe**:

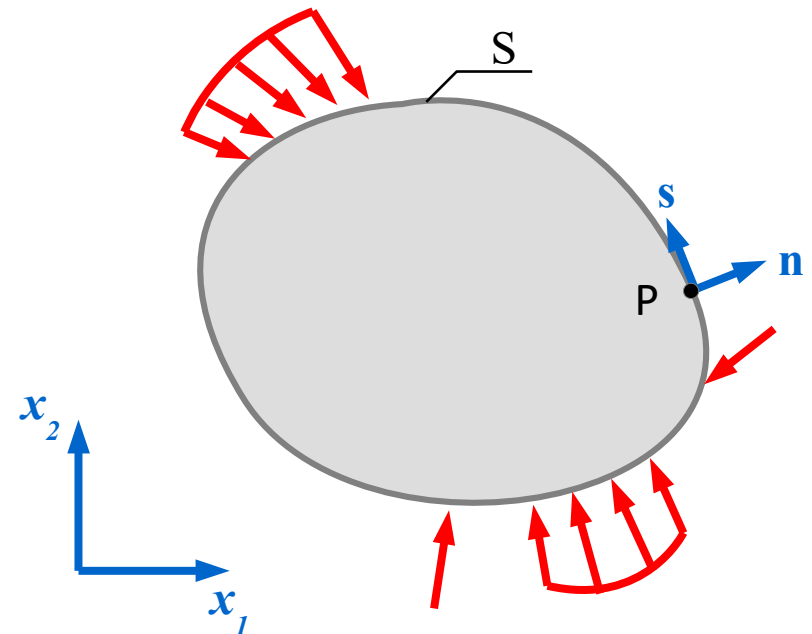
$$\sigma_{ij} n_j = q_i \quad \Rightarrow \quad \begin{cases} \sigma_{11} n_1 + \sigma_{12} n_2 = q_1 \\ \sigma_{21} n_1 + \sigma_{22} n_2 = q_2 \end{cases}$$

- Naprężenia wyrażamy przez funkcję Airy'ego.
Składowe normalnej wyrażamy przez pochodne.

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 F}{\partial x_2^2} \frac{dx_2}{ds} + \left(-\frac{\partial^2 F}{\partial x_1 \partial x_2} \right) \left(-\frac{dx_1}{ds} \right) = q_1 \\ \left(-\frac{\partial^2 F}{\partial x_1 \partial x_2} \right) \frac{dx_2}{ds} + \frac{\partial^2 F}{\partial x_1^2} \left(-\frac{dx_1}{ds} \right) = q_2 \end{cases}$$

- Wykorzystujemy wzór na pochodną funkcji złożonej:

$$\begin{cases} q_1 = \left[\frac{dx_1}{ds} \frac{\partial}{\partial x_1} + \frac{dx_2}{ds} \frac{\partial}{\partial x_2} \right] \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) = \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) \\ q_2 = - \left[\frac{dx_1}{ds} \frac{\partial}{\partial x_1} + \frac{dx_2}{ds} \frac{\partial}{\partial x_2} \right] \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) = - \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) \end{cases}$$

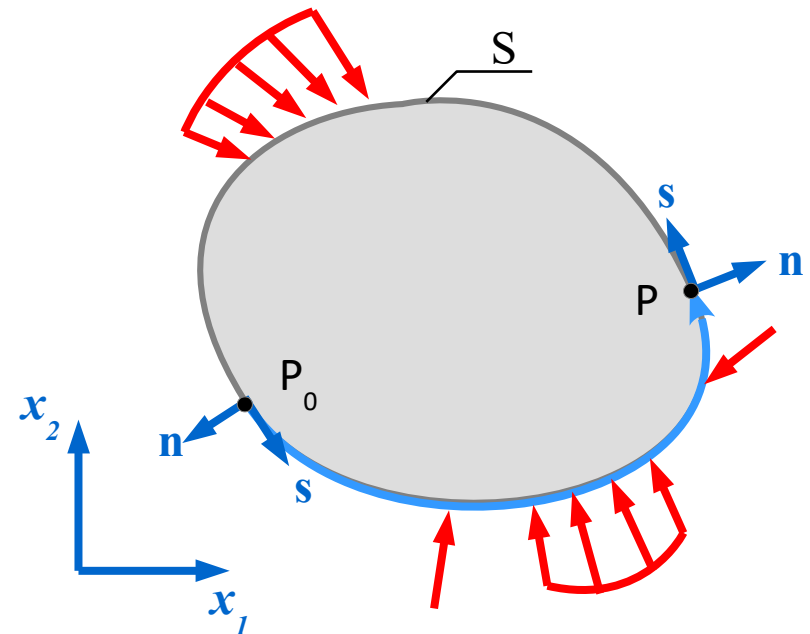


WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

- Otrzymaliśmy zależności

$$q_1 = \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) \quad q_2 = -\frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right)$$

- Wyberzmy na brzegu tarczy pewien punkt $P_0 = (x_1^{P_0}; x_2^{P_0})$
Przyjmujemy, że jest to punktu ustalony, **nieruchomy**.
- Wyberzmy na brzegu pewien inny punkt $P = (x_1^P; x_2^P)$
Jego położenie będziemy zmieniać w toku analizy
- Rozważmy teraz **fragment brzegu skierowany od punktu P_0 do punktu P** w taki sposób, że obserwator skierowany zgodnie z orientacją tego fragmentu ma **wnętrze tarczy po lewej stronie**.
- Zsumujemy (scałkujemy) obciążenie przyłożone do tego fragmentu brzegu.



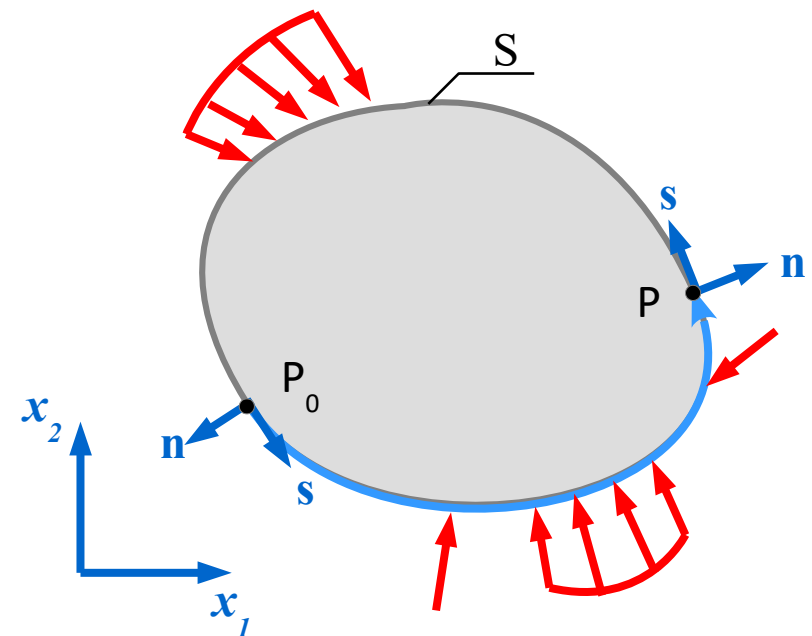
WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

- Suma obciążeń:

$$\begin{cases} Q_1 = \iint_A q_1 dA = h \int_{P_0}^P q_1 ds = h \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) ds = h \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0}^P \\ Q_2 = \iint_A q_2 dA = h \int_{P_0}^P q_2 ds = -h \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) ds = -h \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0}^P \end{cases}$$

UWAGA:

- obciążenie zewnętrzne: $[q]=\text{N/m}^2$.
- suma obciążenia: $[Q]=\text{N}$
- Całkujemy po całej powierzchni bocznej brzegu, zatem również względem zmiennej x_3 . Rozkład obciążeń po grubości tarczy musi być stały. Stąd całka podwójna oraz wynik całkowania po grubości, tj. grubość h .



WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

- **Moment obciążenia** przyłożonego na fragmencie brzegu P_0P względem bieguna P :

$$M = h \int_{P_0}^P [q_1(x_2^P - x_2) - q_2(x_1^P - x_1)] ds = h \left[x_2^P \int_{P_0}^P q_1 ds - x_1^P \int_{P_0}^P q_2 ds + \int_{P_0}^P (q_2 x_1 - q_1 x_2) ds \right]$$

- Składowe obciążenia wyrażamy przez pochodne: $q_1 = \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right)$ $q_2 = -\frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right)$

$$M = h \left[x_2^P \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0}^P + x_1^P \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0}^P - \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) x_1 ds - \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) x_2 ds \right]$$

- Całki w powyższym wyrażeniu to całki z pewnej pochodnej oraz z pewnej innej funkcji. Możemy je scałkować przez części.

WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

$$M = h \left[x_2^P \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_P - \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0} \right) + x_1^P \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_P - \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0} \right) - \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) x_1 ds - \int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) x_2 ds \right]$$

Całkowanie przez części: $\int_a^b (f' g) dx = [f g]_a^b - \int_a^b (f g') dx$

pierwsza całka $\int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \right) x_1 ds = \left(x_1^P \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_P - x_1^{P_0} \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0} \right) - \int_{P_0}^P \frac{\partial F}{\partial x_1} \frac{dx_1}{ds} ds$

druga całka $\int_{P_0}^P \frac{d}{ds} \left(\frac{\partial F}{\partial x_2} \right) x_2 ds = \left(x_2^P \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_P - x_2^{P_0} \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0} \right) - \int_{P_0}^P \frac{\partial F}{\partial x_2} \frac{dx_2}{ds} ds$

Po podstawieniu:

$$M = h \left[(x_2^P - x_2^{P_0}) \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0} + (x_1^P - x_1^{P_0}) \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0} + \int_{P_0}^P \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \frac{dx_1}{ds} + \frac{\partial F}{\partial x_2} \frac{dx_2}{ds} \right) ds \right]$$

WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

Wyrażenie pod całką to pochodna **zupełna funkcji Airy'ego** względem parametru naturalnego:

$$\frac{\partial F}{\partial x_1} \frac{dx_1}{ds} + \frac{\partial F}{\partial x_2} \frac{dx_2}{ds} = \frac{dF}{ds} \quad \Rightarrow \quad \int_{P_0}^P \left(\frac{\partial F}{\partial x_1} \frac{dx_1}{ds} + \frac{\partial F}{\partial x_2} \frac{dx_2}{ds} \right) ds = \int_{P_0}^P \frac{dF}{ds} ds = F(P) - F(P_0)$$

Mamy zatem:

$$M = h \left[(x_2^P - x_2^{P_0}) \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0} + (x_1^P - x_1^{P_0}) \frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0} + F(P) - F(P_0) \right]$$

Wspomniano, że **istnieje nieskończenie wiele funkcji Airy'ego**, które są rozwiązaniem zagadnienia. Różnią się one o stałą oraz o dowolne funkcje liniowe względem zmiennych niezależnych, zatem **do każdej funkcji Airy'ego można dodać** wyrażenie $a_0 + a_1 x_1 + a_2 x_2$, którego **współczynniki można wybrać dowolnie**, na przykład tak, aby:

$$\frac{\partial F}{\partial x_1} \Big|_{P_0} = 0, \quad \frac{\partial F}{\partial x_2} \Big|_{P_0} = 0, \quad F|_{P_0} = 0$$

WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

Mamy wtedy:

$$F(P) = \frac{1}{h} M(P), \quad \left. \frac{\partial F}{\partial x_1} \right|_P = -\frac{1}{h} Q_2(P), \quad \left. \frac{\partial F}{\partial x_2} \right|_P = \frac{1}{h} Q_1(P)$$

Wartości brzegowe funkcji Airy'ego i jej pochodnych mogą być określone wyłącznie za pomocą obciążenia brzegowego (jego całki – sił, oraz całki sił – momentów) – w ten sposób **obciążenie zewnętrzne określa warunki brzegowe na funkcję Airy'ego**.

W szczególności rozważanym układem współrzędnych może być układ, którego osie są równoległe do wektora normalnego i stycznego w punkcie P. Wtedy warunki brzegowe można zapisać następująco:

$$F(P) = \frac{1}{h} M(P), \quad \left. \frac{\partial F}{\partial n} \right|_P = -\frac{1}{h} Q_s(P), \quad \left. \frac{\partial F}{\partial s} \right|_P = \frac{1}{h} Q_n(P)$$

WARUNKI BRZEGOWE NA FUNKCJĘ AIRY'EGO

UWAGI:

- To drugie sformułowanie niesie ważniejsze wnioski. Warunki brzegowe możemy bowiem określić dla wartości:
 - funkcji – warunki brzegowe typu **Dirichleta**.
 - pochodnej kierunkowej na kierunku normalnej zewnętrznej - **warunki brzegowe typu Neumanna**.
- Rozwiązania równania biharmonicznego dla tak postawionych warunków w niektórych przypadkach są znane.
- Jeśli znamy **rozkład funkcji Airy'ego wzdłuż brzegu** (rozkład **momentów**), to przez zwykłe różniczkowanie możemy wyznaczyć **rozkład jej pochodnej kierunkowej na kierunku stycznym do brzegu** (rozkład **sił prostopadłych do brzegu**). Zatem jeśli tylko jesteśmy w stanie sformułować warunek typu:

$$F(P) = \frac{1}{h} M(P)$$

to warunek

$$\left. \frac{\partial F}{\partial s} \right|_P = \frac{1}{h} Q_n(P)$$

jest zbędny (jest zależny – wynika z poprzedniego).

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ